

længe jeg staaar paa den Plads, jeg nu staaar paa, skulde vi ikke faa nogen hierarkisk Styrelse her i Landet.

Der er endnu nogle enkelte Spørgsmaal, jeg gerne vilde besvare. Jeg har desværre faaet Ordet saa sent, at jeg ikke kan besvare dem alle, men dem, jeg ikke faar besvaret her, skal jeg besvare privat. Til det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (J. Jensen) vil jeg blot sige, at Spørgsmaalet om Præstetiende har været Genstand for en saadan Forhandling, at jeg ikke tror, der er noget ved den Sag at gøre. Hvorledes man skal stille sig til Spørgsmaalet om Orglet, kan jeg ikke sige noget om. Jeg tror ikke, jeg behøver at sige den ærede Taler, at jeg er villig til at gøre, hvad jeg kan, for kirkelige FormaaIs Fremme, men hvad jeg kan gøre, ved jeg ikke. — Det ærede Medlem for Fredenksborg Amts 1ste Valgkreds (Chr. Rasmussen) fremdrog Spørgsmaalet om Helsingør Klosters Restauration. Om den Sag kan jeg sige noget lignende, som jeg sagde forleden Dag, da Spørgsmaalet om Plejehjem for forladte og forsømte Børn var fremme, at den Sag vilde være kommen frem, selv om det ærede Medlem ikke havde bragt den paa Bane. Men hvornaar det sker, kan jeg ikke sige med Sikkerhed. Helsingør Kloster har jo været meget rigt, det har endogsaa i sin Tid ejet 105 Kirketiender i Skaane, men mistede alt, hvad det ejede, ved Roskilde-Freden 1660, og har været fattigt lige siden. Det har bestaaet ved Hjælp af Ofringer i Kirkerne en bestemt Søndag, men denne Indtægt tog af, og nu er det saa fattigt, at det egentlig er et Under, det kan bestaa. Der er ikke Tale om, at det ved egne Midler kan restaurere Bygningen. Klosteret i Helsingør eller Hospitalet i Forbindelse med Marielirken udgør efter vore kyndige Arkitekters Udsagn et enestaaende arkitektonisk Mindesmærke i Landet, et gammelt Kloster, som er bevaret saaledes, at det ved en Restauration kunde vise os, hvorledes Middelalderens Klostre have set ud her i Landet. Der er derfor Grund til at laane Øre til Arkitekternes Indstilling, naar de opfordrer til Restaurering af Klosteret. Der foreligger ogsaa fuldstændige Planer. Men saa er der det gamle Spørgsmaal: Hvor skulde Pengene komme fra? Her er ingen anden Udvej, end at Staten skal give det hele: et Par Hundrede Tusinde Kroner. Saa er der fremdeles det: Hvor stærkt end Arkitekterne anbefale dette, er der dog Fornyselsen af en anden gammel Bygning, de anbefale endnu stærkere, nemlig det gamle

Bents Kloster i Ringsted, et nationalt Mindesmærke af høj Rang. Det har derfor været Tanken i Ministeriet tidligere, at naar man turde komme til Rigsdagen efter Bevillingerne til Ribe Domkirke, vilde man komme frem med Ringsted Kirke og derefter med Helsingør Kirke. Jeg kan ikke udtale mig videre, jeg kan gerne, naar der bliver Finansudvalg, holde et privat Samraad med dette derom, men det er store Fordringer at stille, saa jeg tør ikke love at stille Forslag derom. Jeg maa maaske tilføje, at som Sagen er, maa nødvendigvis Kirken og Klosteret restaureres paa en Gang, og da Kirken er fattig, vil det blive en Udgift paa et Par Hundrede Tusinde Kr. — Det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valgkreds (Th. Nielsen) spurgte mig, hvorledes jeg stillede mig til det Blindehjem, der er dannet i Jylland. Jeg skal tage det Spørgsmaal under den velvilligst mulige Overvejelse. — Saa spurgte det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Busk) om Arbejdet paa Ribe Domkirke. Ja, det ærede Medlem har Ret i, at det er gaaet meget søvnt der, men der er noget, der undskylder det, og det er det, at Arbejdet, der skal gøres, blev bortliciteret ved bunden Licitation, og efter at Licitationstilbudene vare indkomne, meldte alle Murmestrene sig og sagde: Vi tør ikke. Dette har medført Forhaling, der har maattet afholdes en ny Licitation, og saa kan der let komme noget i Vejen. Men jeg vil sige, at inden det ærede Medlem henvendte sig til mig, havde jeg allerede talt til Formanden i Komiteen om, at der maatte arbejdes mere, og jeg skal gøre mit bedste for at drive Sagen frem. Der kan ogsaa svares, at det er af Rigsdagen bestemt, at Arbejdet skal vare 8 Aar, og hidtil er der bygget saa meget, som der efter Tidsrummet skulde være bygget. Man maa jo ogsaa tage varsomt paa en saadan Sag, for Hovedhensynet er jo dog, at Arbejdet bliver godt gjort, og Arkitekten, som har udarbejdet Tegningerne, er en meget omhyggelig og dygtig Mand. Jeg skal imidlertid fremskynde Arbejdet det, jeg kan, og særlig søge at faa det indrettet saaledes, at der arbejdes om Sommeren i Stedet for om Vinteren. Endvidere skal jeg sige, at naar det ærede Medlem omtalte, at der ikke længere var noget lokalt Medlem i Komiteen, er jeg enig med ham i, at det bør der være, men inden han førte Sagen frem, havde jeg taget det under Overvejelse, og der er fra Ministeriet afgaaet en Skrivelse til en Mand med An-